
Księdzu Profesorowi dr hab. Romanowi Murawskiemu SDB w 70 rocznicę urodzin : "Wierny Bogu i człowiekowi"

Seminare. Poszukiwania naukowe 17, 7-8

2001

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

KSIEDZU PROFESOROWI
DR. HAB. ROMANOWI MURAWSKIEMU SDB
W 70 ROCZNICĘ URODZIN

„WIERNY BOGU I CZŁOWIEKOWI”

Ze wzruszeniem wspominam dzisiaj te długie rozmowy i dyskusje odbywane w plenerze obozu otoczonego podwójnym kordonem kolczastych drutów. Być może, że już wtedy kielkowało we mnie powołanie kapłańskie. (...) Z tamtych czasów pozostała we mnie duża wrażliwość na ludzką biedę i nędzę, a zwłaszcza na ludzi prześladowanych i gnębionych (z wywiadu udzielonego przez Księdza Profesora, który zamieszczamy poniżej).

I tak pozostało do dzisiaj, więcej – wrażliwość ta, z biegiem lat i nabywanych doświadczeń, a także zdobytej formacji zakonnej, kapłańskiej i katechetycznej, nabrała cech pewnej stanowczości, przyjmując postać świadomego życiowego wyboru. Cenimy w Księdzu Profesorze tę niezwykłą wrażliwość na człowieka, na jego potrzeby, zmagania z życiem, bóle, cierpienia i radości, a także na wzruszające nas wciąż delikatność, takt i szlachetność. I postawa ta jest dla nas najprawdziwszą katechezą – wyraża bowiem i uczy tego, co zawsze jest w niej najważniejsze – wierności świadka, świadka Chrystusa, który rozumie, że nie może się ona inaczej objawić, jak tylko w wierności konkretnemu człowiekowi.

Nie są to jedyne motywy naszej wdzięczności, choć z całą pewnością są one najważniejsze i pierwsze, jak pierwsze jest zawsze żywe świadectwo, osobowy kontakt, obecność... Jesteśmy wdzięczni także za lata posługi Księdza Profesora jako wykładowcy katechetyki w naszych Seminariach salezjańskich, które były dla nas szkołą żywej katechezy, a która zawsze – i to chyba już wiemy – ma być wierna Bogu i człowiekowi. Jesteśmy wdzięczni za długie lata oddania się pracy dydaktyczno-wychowawczej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a później w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego, także na stanowiskach Opiekuna Sekcji Katechetycznej, Prodziekana i Dziekana Wydziału Teologicznego. Funkcje te nie ograniczały się do działań czysto administracyjnych, ale przyj-

mowały konkretną postać troski o Uczelnię, stawały się okazją do udzielania wszelkiej możliwej pomocy studentom, jak również były poszukiwaniem i ożywianiem ducha współpracy w ramach Sekcji i Wydziału. Jesteśmy wdzięczni za jasne i mądre książki, katechizmy, artykuły, opracowania, za prace redakcyjne, organizowane sympozja, spotkania, dyskusje...

Naszą wdzięczność, jako uczniów, współbraci, współpracowników i przyjaciół, pragniemy wyrazić w formie ofiarowanego numeru „Seminare”, rocznika, którego Książ Professor jest także jednym z redaktorów. Jesteśmy świadomi, że jest to tylko skromny dar, ale niech on będzie wyrazem naszych uczuć i zarazem życzeń, aby nadal trwała i pobudzała nas ta osobista katecheza wierna Bogu i człowiekowi, katecheza w swoim wyrazie najbardziej też salezjańska, gdyż będąca w swej istocie troską o pełny rozwój młodego człowieka, który tylko wtedy będzie dojrzał, gdy spotka Boga w człowieku.

Redakcja

ŻYCIORYS NAUKOWY KS. PROF. DR. HAB. ROMANA MURAWSKIEGO

Roman Antoni Murawski, syn Alfonsa i Gertrudy z d. Jażdżewskiej, urodzony 26 lutego 1930 r. w Kosobudach, powiat Chojnice, w rodzinie inteligenckiej (nauczycielskiej). Okres dzieciństwa do 1939 r. spędza w Rumi k. Gdyni, gdzie kończy 4 klasy szkoły podstawowej. W latach 1943-1944 przebywa w obozie koncentracyjnym w Potulicach k. Nakła (przez jeden miesiąc, lipiec 1943, ukrywa się w Brusach przed wywiezieniem do obozu). Po wojnie, w latach 1945-1947, uczęszcza do gimnazjum ogólnokształcącego w Gdyni. W roku 1947 wstępuje do Zgromadzenia Salezjańskiego i odbywa nowicjat w Czerwińsku n. Wisłą. W latach 1949-1951 studiuje filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie, przygotowując się jednocześnie do matury, którą zdał w 1951 r. w Aleksandrowie Kujawskim. W latach 1952-1955 studiuje teologię, pierwszy rok w Wyższym Seminarium Salezjańskim w Oświęcimiu, pozostałe lata w Wyższym Seminarium Archidiecezjalnym w Warszawie. 3 lipca 1955 roku otrzymuje święcenia kapłańskie. W latach 1955-1957 pracuje w parafii pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa w Warszawie, studiując jednocześnie prawo kościelne w ATK. W roku 1957 przerywa studia i przechodzi do pracy kate-